

1° kwartaal 2008

De Rondetafelconferentie in Den Haag over de Olympische Spelen en de mensenrechten in China.

Onze stichting was aanwezig en vond, in het van belang dat Tibetanen zelf, dat ze zelf aan het woord kwamen.

Echter na de inleidende verhalen was er weinig tijd over om echt tot de kern door te dringen.

Dat de sporters opgezaald zijn met spelen in China, maakt hun ook niet blij.

Echter hun woord hebben wij niet zo duidelijk kunnen vernemen.

Dat Mevrouw Terpstra met 2 petten op duidelijk maakt, dat sporters niet de problematiek van de mensenrechten kunnen oplossen is duidelijk, maar het spagaatje van Mevrouw Terpstra is wel heel erg moeilijk. Voor de sport en voor Tibet zijn. Maar de hand die je voedt sla je niet af.

Erik van Muiswinkel, ook aanwezig, gaf o.a. aan dat het Holland Heinekenhuis om te feesten een stap te ver was.

Voor de 3 Tibetanen was het een eerste kennismaking met het vragen en uiten van hun zaak.

Voor hun een mooie ervaring.

Er werd eens niet over hun gepraat, maar door hun.

Dit willen wij als Stichting vaker doen, en zo zou het volgens ons ook moeten.

Dat het laatste woord nog niet gesproken is over mensenrechten en Olympische Spelen in China is duidelijk.

Wij zouden er zeker vóór zijn om de Openingceremonie te boycotten, zowel door de Bobo's als wel door de sporters zelf (van alle landen) en zeker dat er in ieder geval niet uitbundig gefeest wordt. Dan doe je niemand te kort, en het is beter voor de sporters zelf.

Bij thuiskomst kan dan een groot feest georganiseerd worden

De toezegging van Marco Borsato om op te treden tijdens de Spelen is voor ons dan ook een volkomen raadsel, zeker als je ambassadeur bent van 'War Child'. Dit is dan ook voor ons, onbegrijpelijk. Hoe is her één met het ander te rijmen ?

Ook in januari begonnen we met goede hoop, de hereniging van de kinderen in Nepal en India zouden gaan plaats vinden met hun ouders in Nederland.

In de aanwezigheid van een Tibetaanse tolk werden moeilijk zaken duidelijk gemaakt.

Naïef als we waren tijdens deze ontmoeting met alle ouders, om zaken van de nodige papieren

e.d. zo gauw mogelijk te regelen, in de veronderstelling dat na het Kerstcees een snelle

afwikkeling zou plaats vinden, kwam bedrogen uit. De inmiddels 11 dossiers die eind januari

door de Stichting 'compleet' zijn gemaakt en klaar zijn om ingediend te worden bij de IND.

Maar wat uitbleef was een signaal uit Den Haag. Opnieuw werd druk uitgeoefend naar de

politiek om de bittere noodzaak. In deze was dan wederom een goede steun van 'Defence for Children', die via een brief de Haagse politiek ook wakker hield.

Echter, recent is pas bekend geworden dat ongeveer half mei dit beleid (waarschijnlijk) tot uitvoering kan komen.

Inmiddels is een fondsenwerving gestart voor dit doel, omdat verschillende ouder gewoon het geld niet hebben.

In de eerste 3 maanden van dit jaar zijn er opnieuw Tibetanen in Nederland aangekomen om asiel aan te vragen.

Door een gebrek aan tolken moesten deze mensen lang wachten in Ter Apel.

Verschillende malen hebben we hulp kunnen bieden (o.a. tolken) aan deze nieuwe Tibetanen. Konden we hun adviseren en waar mogelijk bijstaan.

Doordat er getolkt kon worden kreeg men, de Tibetaan en de Stichting, een inzicht wat er aan de hand en begrip werd gekweekt. Door het aanwezig zijn bij de telefonische tolk sessies krijg je een goede indruk van de achtergronden van de Tibetanen die net uit Tibet gevlucht zijn.

Verschrikkelijke belevenissen die je aangrijpen en het duidelijk maakt dat de prijs voor de Olympische Spelen, met name door de Tibetanen, worden betaald.

Simpele hulp maakt het mogelijk iets te kunnen doen en te betekenen.

Tevens kun je deze mensen vanaf het prille begin in Nederland goed begeleiden.

Jammer genoeg konden we niet altijd helpen omdat onze financiële situatie dit niet altijd toe laten. En dan blijft er niets over, dan kun je niet helpen.

Zo ook voor onze 'wolken baby' in Nepal, moesten we onze financiële steun stopzetten

Hopelijk voor tijdelijk, gewoon omdat de het geld er niet is.

Waar uiteraard begrip voor is, maar toch blijft het jammer.

Onze plannen voor de actie in België zijn klaar.

En door enkele bezoeken zijn de plannen aangenomen en zullen die 14-04-2008 starten.

De schrijnende en mensonterende situatie van o.a. Tibetanen in België, maken dat deze mensen tot alles in staat zijn, en is een hongerstaking voor hun de enigste weg.

Echter, wij willen eerst trachten om via een dialoog tot een oplossing te komen.

200 Tibetanen in België leven in angst en kou, worden uitgebuit als ze zwart werken, en zijn elke minuut van de dag bang opgepakt te worden.

Je kan niet terug naar je land, dat is duidelijk, maar in België - meer nog als in Nederland - zijn de regels voor Tibetanen niet duidelijk.

We gaan er samen voor. Door te netwerken ondervinden we steun van politieke partijen en andere organisaties.

10 maart, herdenking opstand in Lhasa (1959)

Deze dag ondersteund de Stichting jaarlijks de Tibetaan in zijn vredige demonstratie in Den Haag. Toen nog niet het vermoeden wat er nog allemaal ging komen.

Elke dag kwamen berichten bij ons binnen van onze achterban. Onze web-site werd druk bezocht.

Televisie opnames, en zoals wij dat graag willen, door een Tibetaan zelf werd gedaan, als ook een radio interview en kranteninterview. Zij weten wat het betekend om onderdrukt te worden en hoe hun situatie is.

Een landelijke krant nam een interview af met twee Tibetaanse jongeren, waarvan een van deze, ons jongste bestuurslid Tenzin van de Stichting aan meewerkte.

'Onze Tenzin' (een andere) die de Tibetaanse vlag in de mast hing bij de Chinese Ambassade, toont van veel lef, maar ook hoe hoog het in de gemeenschap leeft. De onrust en het verdriet onder elkaar. Laten we hopen dat nu eindelijk de VN en de wereld zijn mond open doet, en dat dit nu onder de aandacht blijft, zodat er een oplossing komt.

En de onrust en verdriet onder ons allemaal.

Ondertussen druppelen de bewijzen binnen dat de heftige rellen in Lhasa door de Chinezen genuanceerd zijn en de tijd zal laten zien wat het ware gezicht is van China.

Ook hebben een aantal vrijwilligers de weg naar ons gevonden, daar voor onze dank.

Zij helpen bij het vertalen en bij het werven van donateurs.

En zijn onze Tibetaanse bestuursleden actiever betrokken bij de uitvoering, dit kan omdat ze steeds beter Nederlands spreken en zij de schakel zijn tussen enerzijds de Tibetanen en anderzijds de Nederlandse bestuursleden.

Tevens ging het “gewone” werk door en staat de telefoon vaak rood gloeiend.

Vragen van Tibetanen maar ook van mensen die informatie zoeken.

Belastingbrieven invullen, voorlichting geven aan Tibetanen.

Problemen die ze hebben trachten op te lossen.

Het verder opzetten van onze web sponsorwinkel met artikelen gemaakt door Tibetaanse vluchtelingen is ook verder aan het groeien.

Veel tijd gaat zitten in het werven van fondsen, om zo te zorgen dat je liquide financiële basis hebt, zodat je hulp kan blijven continueren, iets dat erg belangrijk is.

Het is zeer, zeer moeilijk om dit te verwezenlijken daar Tibet toch een moeilijk onderwerp is en China een financieel grootmacht is. (economische belangen)

Vaak is niet te zien hoeveel uren we bezig zijn voor de stichting.

Een dikke parttime en soms een fulltime baan zit er wel in.

Maar het geluk het vertrouwen vriendschappen wat je er voor terug krijgt is je betaling.

Wij danken onze sponsors en donateurs voor jullie vertrouwen en steun.

Mogen wij aan jullie vragen ons te helpen om nieuwe sponsors te vinden?

Laten we samen werken aan het helpen van Tibetanen.

Dank u